

V našich civilizovaných končinách lidi radši umírají na zástavu srdce, je to víc nóbl než umřít na rakovinu močáku, střev nebo varlat. Je to čistější než cirhóza nebo vykrvácení, vypadá to dobře v novinách a můžete to někomu bez rozpaků a zbytečných okolků říct na rohu ulice, v obchodáku nebo ve frontě v bance.

Když blesk během nějaké dramatické večerní bouřky zasáhne ty, kteří mají angínu, prohmatávají si břicho, oběma rukama se chytají kravaty a jejich obličej je ztrhaný utrpením. Vypadají, že to přehání, že se nemístně nadýmají pýchou, ale jsou nic nehrajou a musíme jim věřit : padá opona v divadle jejich života. Ani já nic nehraju, ale nejsem tak okázalej jako kardiaci, a budu se muset spokojit s tím, že umřu kvůli nádoru v pánvi, docela mizerně, jako kterejkoliv kluk s rakem. Jo, plýtvám energií jako nějaký blázen, a mám v puse dost žluči, ale prostě to tak je, když se už nemůžu dívat jinam než dozadu nebo do svého nitra, kde brzo zbyde jenom průvan a kaluž žluči.

- Nevěděla jsem si moc rady s první větou druhého odstavce : (quand la foudre...), moc jsem nepochopila, co myslí tím spojením « s'agripper à pleines mains au noeud de cravate »

Komentář :

vzpomeňte si na scénu z nějakého filmu, kdy má kardiak srdeční záchvat – chytá se za srdce, snaží se povolit kravatu, protože se dusí, obličej má ztrhaný bolestí

větší posun smyslu P1, P2 – pomohlo by « filmové vidění »

styl vyrovnaný, dynamika vyprávění dobrá

B-C

-